

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **V. T.**, bytom V., zastúpeného opatrovníkom J. T., bytom tamtiež a ustanoveným advokátom JUDr. Branislavom Pechom so sídlom Piaristická č. 2, Nitra, proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 7. februára 2011, č. k. 19Sd/20/2010-130, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 7. februára 2011, č. k. 19Sd/20/2010-130, **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 27. januára 2010, ktorým odporkyňa podľa § 37 zákona č.100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č.100/1988 Zb.“) navrhovateľovi od 24. septembra 1994 priznala čiastočný invalidný dôchodok v sume 1127 Sk mesačne s odôvodnením, že podľa posudku posudkovej komisie z 10. decembra 2009 nie je invalidný podľa § 29 zákona č.100/1988 Zb., ale je naďalej čiastočne invalidný podľa § 27 ods. 3 písm. a/ tohto zákona. Navrhovateľ sa návrhom na preskúmanie rozhodnutia odporkyne domáha jeho zrušenia, vrátenia veci odporkyňi na ďalšie konanie a priznanie invalidného dôchodku podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. od 8. júla 1994, poukazujúc na rozsudok Krajského súdu v Nitre z 1. decembra 2008, č. k. 19Sd/194/08-57, ktorým bolo odporkyňi uložené vykonať dokazovanie, či zníženie stupňa invalidity na čiastočnú invaliditu dňom 8. júla 1994 bolo dôvodné a na základe čoho a kedy nastali alebo nenastali také skutočnosti, ktoré by

odôvodňovali opätovné priznanie plnej invalidity. Navrhovateľ bol v konaní pred krajským súdom zastúpený advokátom JUDr. Cimrákom, neskôr v dôsledku odvolania jeho plnej moci len opatrovníkom, J. T.. Krajský súd zistil, že v konaní o pozbavenie spôsobilosti na právne úkony Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 13Nc/1106/95-18 zo 16. augusta 1995 bol navrhovateľ obmedzený v spôsobilosti na právne úkony tak, že nie je schopný vo svojom mene vybavovať úradné záležitosti ako aj disponovať s finančnými prostriedkami nad sumu 100 Sk. Vo veci viackrát nariadil pojednávanie, ktoré boli odročené z dôvodu ospravedlnenej neúčasti opatrovníka navrhovateľa. Pojednávanie dňa 7. februára 2011 uskutočnil v neprítomnosti opatrovníka, ktorý síce žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu a nástupu na hospitalizáciu dňom 7. februára 2011, ale súd dospel k záveru, že opatrovníkovi navrhovateľa bol poskytnutý dostatočný časový priestor na to, aby si zvolil právneho zástupcu, pričom ho žiadal, aby zvažil možnosť zvolenia si takého zástupcu a preto neakceptoval jeho žiadosť o odročenie pojednávania. Po preskúmaní rozhodnutia odporkyne a jej postupu, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia aj vzhľadom na okolnosť, že opatrovník navrhovateľa neumožnil vyšetrenie navrhovateľa znalcom, pričom výsluch svedkov, navrhnutých opatrovníkom navrhovateľa nepovažoval za účelný, keďže odstránenie medicínskych rozporov by bolo možné vykonaním znaleckého dokazovania, krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je správne.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol nesprávnosť postupu krajského súdu, ktorý vec prejednal v jeho neprítomnosti napriek riadnemu ospravedlneniu, pričom správu z hospitalizácie súdu nemohol zaslať, lebo ju ešte sám nemal k dispozícii, čo považoval za odňatie možnosti konať pred súdom. K odvolaniu pripojil kópiu správy o hospitalizácii opatrovníka navrhovateľa na Infekčnej klinike FN Nitra od 7. februára 2011 do 10. februára 2011. Odporkyňa sa nevysporiadala s medicínskymi rozpormi, hoci jej to bolo uložené v zrušujúcom rozsudku krajského súdu, pričom nie je zrejmé, prečo by sa medicínske rozpory mali odstraňovať výlučne znaleckým dokazovaním. Podľa opatrovníka ďalšie znalecké dokazovania a vyšetrenie by zhoršilo zdravotný stav navrhovateľa. Nie je zrejmé, prečo krajský súd považoval za nosný aktuálny zdravotný posudok, keď základom sporu je posúdenie správnosti rozhodnutia odporkyne v čase, kedy odborné lekárske posudky boli vykonané a súd ich mal k dispozícii, pričom medicínske rozpory je na mieste odstraňovať aj novým vykonaním dôkazov. Navrhovateľ preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil alebo zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach odvolania bez pojednávania a dospel k záveru, že ho je potrebné zrušiť.

Odvolací súd uznesením sp. zn. 9So/80/2011 zo 14. decembra 2011 ustanovil navrhovateľovi zástupcu z radov advokátov JUDr. Branislava Pecha.

Navrhovateľ namietal, že krajský súd prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti napriek tomu, že písomne požiadal o odročenie pojednávania pre zhoršený zdravotný stav.

Podľa § 119 ods.1 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2011 pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že opatrovník navrhovateľa listom, doručeným súdu 3. februára 2011, požiadal o odročenie pojednávania, nariadeného na deň 7. februára 2011 z dôvodu následného zhoršenia zdravotného stavu a plánovanej hospitalizácie. K odvolaniu proti rozsudku pripojil doklad o tom, že bol hospitalizovaný od 7. februára 2011 do 10. februára 2011.

Hospitalizácia je vážnym dôvodom na odročenie pojednávania súdu a súd žiadosť o odročenie pojednávania z takého dôvodu nemôže bez overenia si inej skutočnosti považovať za nedôvodnú ani v prípade, že v priebehu doterajšieho konania došlo k viacerým odročeniam pojednávania z toho istého dôvodu. Pokiaľ krajský súd poukázal na to, že sám požiadal opatrovníka, aby zvážil možnosť svojho zastúpenia napríklad právnym zástupcom a preto neúčast' opatrovníka z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu nemôže byť dôvodom na opakované odročenie pojednávania, taký záver súdu nie je správny. Opatrovník iba zastupuje navrhovateľa v konaní pred súdom, takže prípadné zastúpenie opatrovníka by neriešilo otázku zastúpenia navrhovateľa v konaní. V zmysle §§ 24, 25 a 27 O.s.p. sa účastník môže dať zastupovať zástupcom, nie je to však jeho povinnosťou.

Plánovaná hospitalizácia je okolnosťou, na ktorú je podľa § 119 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2011 potrebné prihliadať; ak by také tvrdenie nebolo pravdivé, súd by následne mohol využiť poriadkové opatrenie podľa § 53 O.s.p. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ, ktorý sám nemá spôsobilosť konať pred súdom a v jeho mene koná opatrovník, mal vážny dôvod na odročenie pojednávania a tento dôvod súdu aj oznámil.

Pokiaľ teda krajský súd jeho žiadosť neakceptoval a vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti opatrovníka navrhovateľa, týmto postupom odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.

Vzhľadom na uvedené procesné pochybenie odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 vety druhej v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 O.s.p. rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom sa nemohol zaoberať vecnou správnosťou jeho rozhodnutia.

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu opätovne predvolať účastníkov konania a vo veci znovu rozhodnúť, pričom sa vysporiada aj s návrhmi navrhovateľa na doplnenie dokazovania. V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská